

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

25 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnatul *Vulpe Iurie Dumitru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 privind recunoașterea hotărîrilor penale ale instanțelor străine,

C O N S T A T Ă :

1. La data de 06 ianuarie 2015 condamnatul Vulpe Iurie a depus cerere la Judecătoria Rezina, prin care a solicitat recunoașterea hotărîrilor penale ale instanțelor străine, motivîndu-și cererea prin prevederile capitolului IX, secțiunea a 3-a a Codului de procedură penală a Republicii Moldova, solicitînd recunoașterea datei stabilite de eliberare condiționată a lui și anume 04 martie 2021, stabilită de autoritățile Turciei.

2. Prin încheierea Judecătoria Rezina din 02 februarie 2015, cererea depusă de condamnatul Vulpe Iurie a fost respinsă ca neîntemeiată.

3. În motivarea încheierii adoptate, instanța a indicat că chestiunea privind recunoașterea hotărîrilor penale ale instanțelor străine și anume, recunoașterea datei stabilite de eliberare condiționată a lui la 04 martie 2021, stabilită de autoritățile Turciei a fost examinată la examinarea recursului condamnatului Vulpe Iurie depus la Curtea de Apel mun. Chișinău, prin care la data de 23 aprilie 2014 s-a respins recursul și a fost menținută încheierea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 26 februarie 2014, prin care a fost admis demersul Ministerului Justiției al RM și cererea condamnatului Vulpe Iurie pentru continuarea executării pedepsei sub formă de detențiune pe viață în penitenciar de tip închis din Republica Moldova.

În motivarea încheierii s-a mai menționat, că nu pot fi luate în considerație argumentele condamnatului, precum că potrivit modificărilor Codului penal al Republicii Turcia, dînsul urma să fie liberat condiționat după executarea a 20 ani închisoare din considerentul că solicitarea dată ține nemijlocit de etapa executării pedepsei. În Codul penal al Republicii Turcia, nu există norme referitoare la liberarea condiționată de la executarea pedepsei. În Codul penal al Republicii Moldova aceste prevederi sînt stipulate în art. 91 Cod penal, care prevăd posibilitatea liberării persoanei condamnate la detențiune pe viață, ulterior executării unui termen nu mai mic de 30

ani.

În această ordine de idei, instanța reține, că potrivit prevederilor art. 91 alin.(5) Cod penal al Republicii Moldova, persoana care execută pedeapsa detențiunii pe viață poate fi liberată condiționat de pedeapsă înainte de termen dacă instanța de judecată va considera că nu mai există necesitatea executării de mai departe a pedepsei și dacă această persoană a executat efectiv cel puțin 30 de ani de închisoare, fără a se lua în calcul compensarea privilegiată a zilelor de muncă.

4. Nefiind de acord cu încheierea nominalizată, condamnatul Vulpe Iurie a declarat recurs, prin care a indicat că legea adoptată de către organul legislativ principal al Republicii Turcia, în mare măsură determină termenul pedepsei pentru condamnatul la detențiune pe viață și această lege nu poate fi contestată. A mai invocat că sensul transferului persoanelor condamnate constă în aceea, că ei prin urmare continuă să-și execute termenul pedepsei, care a determinat partea care i-a condamnat, în cazul dat Republica Turcia, consideră că prima instanță a încălcat legea prelungindu-i termenul pedepsei.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015 recursul declarat de condamnatul Vulpe Iurie a fost respins ca depus peste termen.

În motivarea deciziei instanța de apel a menționat că potrivit art. 439 alin. (1) Cod de procedură penală termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii, dacă partea a fost prezentă și din data înștiințării părții de către instanță, în cazul neprezentării.

În cazul dat s-a reținut, că condamnatul Vulpe Iurie a fost prezent în ședința de judecată a instanței de fond din data de 02 februarie 2015, când a și fost pronunțată încheierea motivată, la aceeași dată i-a fost înmănată copia acesteia, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei, semnată de Vulpe Iurie (f.d. 52).

Recursul condamnatului Vulpe Iurie a fost expediat instanței de judecată prin intermediul oficiului poștal, iar conform ștampilei aplicate pe plic se constată că acesta a fost expediat la data de 24.02.2015 (f.d. 54), iar la 25.02.2015 recursul a parvenit în Judecătoria Rezina (f.d. 53), fără a invoca careva temeiuri de omitere a termenului de atac.

Instanța de apel a considerat, că nu au fost prezentate argumente întemeiate pentru repunerea în termenul de atac a recursului declarat, deoarece condamnatul Vulpe Iurie a primit copia încheierii Judecătoria Rezina din 02 februarie 2015 și în textul acesteia se indică expres termenul și modul de declarare a recursului, iar argumentul condamnatului cu privire la faptul că a omis termenul deoarece aștepta să-i fie transmise careva acte pentru a fi prezentate în instanța de recurs este unul declarativ ori nici la cererea de recurs și nici în instanța de judecată de către Vulpe Iurie nu au fost prezentate careva acte sau probe noi, ce ar confirma faptul dat.

Prin urmare s-a constatat că condamnatul Vulpe Iurie a omis neîntemeiat termenul pentru declararea recursului împotriva încheierii Judecătoria Rezina din 02 februarie

2015.

Instanța de recurs a menționat, că în astfel de circumstanțe, nici nu purcede la examinarea acestuia, deoarece potrivit prevederilor pct. 16 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 „Soluția de respingere a apelului (respectiv recursului) ca depus peste termen sau inadmisibil nu implică o verificare a hotărârii atacate, întrucât instanța de apel (recurs) nu poate proceda la o verificare de fapt și de drept a acesteia decât în cadrul unui apel (recurs) exercitat în mod legal”.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs ordinar din 28 aprilie 2015, condamnatul Vulpe Iurie a declarat recurs în anulare, prin care solicită casarea deciziei atacate, motivînd că pe data de 02 februarie 2015 nu a primit nici o copie a încheierii, însă a primit pe data de 06 februarie 2015.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești ***după epuizarea căilor ordinare de atac***.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la ***judecarea cauzei***, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărîrilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărîrile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

Analizînd dispozițiile legale expuse mai sus în raport cu speța dată rezultă că, încheierea judecătorului de instrucție, adoptată în ordinea reglementată de art. 469-472 Cod de procedură penală, nu cade sub incidența categoriilor de hotărîri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție, iar recursul în anulare declarat împotriva

încheierii judecătorului de instrucție este inadmisibil, deoarece o asemenea hotărâre nu este susceptibilă de a mai fi atacată cu recurs în anulare.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1), art. 456 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnatul *Vulpe Iurie Dumitru*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, privind recunoașterea hotărârilor penale ale instanțelor străine, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 25 noiembrie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin